

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Er/344/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413204844
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6413204844.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00151700, Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, proti povinnému: WFC s.r.o., IČO: 44509278, Ul. Pod Sekvojou 21, 968 01 Nová Baňa, vedenej pod sp. zn. EX 1207/13, súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Ďurica, Exekútorský úrad so sídlom Borovianska č. 17, 960 01 Zvolen, o vymoženie 687 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Exekúcia sa **zastavuje**.

II. Oprávnený je **povinný** nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 49,49 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom poveril súdneho exekútora poverením č.5613*059938 dňa 26.04.2013 vykonaním exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10C 73/2012 zo dňa 16.01.2013 a návrhu oprávneného.

Tunajšiemu súdu bol doručený návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, nakoľko súdny exekútor zistil, že povinný nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, čiže je nemajetný a zároveň si súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie vo výške 49,49 eur.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Nemajetnosť povinného EP zaraďuje medzi dôvody na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ EP). Zastavenie exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie vyjadruje zámer zákonodarcu, podľa ktorého účelom exekúcie nie je len úhrada jej trov, ale uspokojenie pohľadávky oprávneného. V prípade zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku je nevyhnutné uvažovať o celom majetku povinného, a nie iba o časti, ktorá sa v konkrétnom prípade exekvuje, a ukáže sa, že výťažok z nej nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Zastavenie exekúcie z uvedeného dôvodu nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý samozrejme môže mať vehementný záujem na pokračovaní exekúcie aj v tomto prípade, napr. z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne majetok, z ktorého bude možné uspokojiť jeho pohľadávku. Podľa názoru súdu však pre to, aby exekúcia nebola zastavená z dôvodu aktuálnej nemajetnosti povinného, musí mať očakávanie, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok, reálny podklad. V danom prípade existencia tohto reálneho podkladu očakávania, že v majetkovej a sociálnej situácii na strane povinného dôjde v dohľadnej dobe k zlepšeniu, podľa názoru súdu nie je daná.

Z judikatúry Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 398/2012, III. ÚS 185/2012), ale z názorov právnej vedy (napr. JUDr. Marek Števcík, PhD., Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, "Postavenie a funkcia inštitútu súdneho exekútora v systéme orgánov ochrany práva Slovenskej republiky v kontexte hrozby tzv. súkromnej justície") vyplýva, že súdny exekútor poverený exekučným súdom na vykonanie exekúcie tvorí súčasť súdnej moci, má postavenie orgánu verejnej moci, je "predĺženou rukou súdu." Poverený súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu (ako súčasť vyššie uvedeného podania) oznámenie, o tom, že vykonaným podrobným šetrením zistil, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Exekučný súd je toho názoru, že toto oznámenie vzhľadom na vyššie uvedené postavenie exekútora je dostatočným "dôkazom" pre exekučný súd o nemajetnosti povinného. Exekučný súd si nemusí overovať tvrdenia inej zložky justičného systému. Opačný prístup by viedol k absurdným záverom a bol by v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania. Postavenie exekútora si nie je možné zamieňať s výkonom slobodných povolání ako je napr. advokát. Exekútor má postavenie účastníka konania len vtedy (v zmysle § 37 ods. 1 EP), ak sa rozhoduje o jeho trovách exekúcie, inak je orgánom verejnej moci, podobne ako napr. notár poverený súdom konať ako súdny komisár, ktorý nesie zodpovednosť za ním vydané písomnosti, či stanoviská, a to obzvlášť ak môžu byť podkladom pre rozhodovanie súdu. Exekútor síce nemá právomoc rozhodovať o zastavení exekúcie, na to je oprávnený iba exekučný súd, avšak nesie zodpovednosť za podklady pre toto rozhodnutie, ktoré súdu ako orgán verejnej moci predkladá. Podľa § 125 OSP za dôkaz môžu súdu slúžiť aj správy a vyjadrenia orgánov verejnej moci, pričom orgánom verejnej moci je aj exekútor. Súd dodáva, že prípadný názor oprávneného ako účastníka konania na to, či v danom prípade súhlasí alebo nesúhlasí so zastavením exekúcie nie je pre exekučný súd záväzný, pretože exekučný súd podľa § 57 ods.1 písm. h/ EP v spojení s § 58 ods. 1 EP je povinný zastaviť exekúciu, ak nastala objektívna skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie; na to, vzhľadom na znenie § 57 ods. 1 písm. h) EP, nemôže mať vplyv ani dispozičné právo oprávneného k exekučnému konaniu. Súd mal teda v danom prípade z listinného dôkazu vydaného iným orgánom verejnej (súdnej) moci za dostatočne preukázanú skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, preto na základe takto zisteného skutkového stavu podľa vyššie uvádzaných predpisov tohto uznesenia rozhodol o zastavení exekúcie.

Vzhľadom k tomu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, súd podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

O náhrade trov exekúcie rozhodol súd podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a súdnemu exekútorovi priznal v zmysle vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov náhradu trov exekúcie v celkovej výške 49,49 eur vrátane 20% DPH (8,25 eur).

Uvedená odmena predstavuje :

a) úkony exekučnej činnosti á 3,32 eur najmenej však 33,19 eur + 20% DPH = 39,83 eur (§ 14 ods. 1, ods. 2 a § 15 ods. 1 písm. a/,b/,c/,d/,e/,f/,g/,h/,i/,j/ citovanej vyhlášky) za získanie poverenia, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, doručenie príkazu na začatie exekúcie, doručenie exekučného príkazu, doručenia upovedomenia o spôsobe exekúcie, doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní, zisťovanie účtu povinného, majetku povinného, bydliska povinného a platiteľa mzdy povinného.

b) náhradu hotových výdavkov v sume 8,05 eur + 20% DPH = 9,66 eur (poštovné 7,15 eur, žiadosť o poskytnutie súčinnosti doprava 0,20 eur, poplatok SCB 0,70 eur v zmysle § 22 citovanej vyhlášky).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, a to písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, vlastnoručný podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné podať v počte troch rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Proti II. výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.